

lave Kunstsmør saa godt og saa nærende, det er dem muligt, men lad § 7 blive staaende. Naar Lovforslaget § 7 bibeholdes, saa kan vistnok den generende Bestemmelse i § 2 om Forbud mod at sælge Meierismør og Kunstsmør i samme Lokale udgaa, thi Forstjellen i Farven vil jo bevirke, at der ikke kan ske Forvexling. Naar Lovforslaget faar det Indhold, tror jeg ikke, at nogen med Nette vil kunne sige, at Smaafolks Interesse derved er gaaet for nær, tværtimod, det er endog i Smaafolks Interesse, deri er jeg enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds. Det er nemlig i de smaa Landbrugeres Interesse, som have en 4—6 Kær, de vil da til visse Tider af Aaret faae bedre Pris for godt Smør end nu, og der vil ikke blive sat nogen Præmie paa at lave daarligt Smør, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds (Hansen) udtalte i Gaar. Heller ikke vil Lovforslaget, naar det saaledes ændres, gaa mod Arbeidernes Interesse, thi det er sikkert bedre for Arbeiderne at faae ufarvet Kunstsmør, end at faae det farvet, da det ufarvede sikkert vil blive det billigste og være ligesaa godt og nærende som farvet Kunstsmør. At Farven med Hensyn til Fødemidler skulde have saa meget at sige, saaledes som med Hensyn til Klæder, hvad det ærede Medlem fra Ribe paastod — den Paastand har ikke Meget paa sig, og den faar han vist ikke mange til at indrømme. Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig hertil.

A. Sørensen: Jeg skal fatte mig i Northed, for det Første da Forhandlingerne ere trankne saa længe ud, at hvad jeg vil sige, tildels har tabt sin Interesse, og for det Andet fordi flere Talere ikke een Gang, men gjentagne Gange have udtalt det Meste af det, som det var min Mening at udtale, da jeg ved Mødets Begyndelse forlangte Ordet. Det er jo en Selvfølge, at der under denne Forhandling har maattet gjøre sig et dobbelt Hensyn gjældende. Paa den ene Side maa vi tage Hensyn til de Smaa i Samfundet, Smaafolk, der ikke have Raad til at betale de høie Priser, som Landbrugerne her i Landet faae eller helst skulde have for deres Meierismør; og vi maa lave det saaledes, at Smaafolk kunne faae et billigt Surrogat, der er saa velsmagende og kjønt, at det tilfredsstiller ikke alene Ganen, men ogsaa Diet. Det kan jeg ikke give ærede Medlemmer Ret i, at Farven ingen Ting betyder. Den hvidærede Minister sagde det, og det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) sluttede sig fuldstændig hertil. Jeg gad nok vide, hvad

de Herrer da ville synes om at spise hvidt Smør eller citrongult Rugbrød. Jeg er ikke i Tvivl om, at det vilde forekomme de Herrer mindre velsmagende netop paa Grund af Farven. Vi skulle altsaa til den ene Side tage Hensyn til Smaafolk; de have det daarligt nok, som de have det nu, idet der jo gennemgaaende er lagt uforjærlig store Byrder paa Arbeidernes Skuldre her i Landet. Vor Lovgivning er jo i den Henseende saa uretfærdig, som den vel kan være; og vi skulle derfor vogte os for at træde i det samme Spor, som man tidligere har betraadt. Men paa den anden Side maa vi selvfølgelig ogsaa tage berettiget Hensyn til Landbrugets Krav; vi maa der særlig passe paa — det er jo Hovedsagen — at værne om det danske Smørs gode Renomme paa det engelske Marked. Det skal Lovgivningen tilfulde tage Hensyn til; men noget Andet er det derimod, hvad det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds vilde, at Lovgivningen ogsaa skulde tage Hensyn til Torvehandelen omkring paa alle smaa Kjøbstæders Torve. Jeg tror ikke, at det er en Sag, som Lovgivningen skal gaa ind paa; thi hvad vil i Virkeligheden være Følgen deraf? Det blev jo den, at der blev sat Præmie for at lave daarligt Smør. Det er jo saadant, at omkring paa Torvene faae Producenterne selvfølgelig mindre end i England, og det er kun de Følg, som komme paa Torvene med deres Smør, der endnu ikke have lært at lave saa godt Smør, at de kunne faae de høieste Priser paa det engelske Marked. Jeg anser derfor i Grunden §§ 6 og 7 som et Slag mod den store Arbejderklasse. Der kan siges saa meget kjønt, man vil, om denne Sag, saafremt disse 2 Paragrafer blive vedtagne, saa er i Virkeligheden Kunstsmørproduktionen her i Landet forbudt eller uden Betydning, og Arbeiderne ville komme til at betale en højere Pris for Smør, end de komme til i Tilfælde af, at vi beholdt Kunstsmørproduktionen i samme Omfang som hidtil. Jeg mener heller ikke, at dette med Farven spiller Spor af Rolle overfor vor Smørhandel i England. Ikke en Gæste kan bevise, at der er en større Fare for vor Smørhandel i England, naar vi her hjemme lave gult Kunstsmør, end naar vi lave hvidt Kunstsmør. Det vilde jo være ganske ens for dem, som ville bedrage i Meierierne ved at udføre Blandingsmør under Navn af rent Meierismør, da de selvfølgelig ligesaa godt kunne blande et hvidt Produkt i Smørret som et gult. At farve Kunstsmørret er særdeles nemt, saa det vil i Virkeligheden ikke forandre Sagen det aller Ringeste. Jeg er ikke i Tvivl om, at vi Alle her i denne Sal